

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1

Administration of Student Care System of Primary School in Khao Yoi District
under the Jurisdiction of Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 1

รศธร เต็มหน

Rodsathon Temhon

โรงเรียนวัดหนองส้ม

Malae Songkhro School

E-mail: Rodsathon10.t@gmail.com

Retrieved 25-03-2024; Revised 04-06-2024; Accepted 10-12-2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย (2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย ตามตัวแปร เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน (3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อยประชากร คือ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย จำนวน 240 คน กลุ่มตัวอย่างคือ ครู โรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย จำนวน 178 คน ได้จากการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน ที่ระดับ ความเชื่อมั่น 95% และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามขนาดโรงเรียน แล้วเทียบสัดส่วนตามจำนวนครูในแต่ละโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา อยู่ระหว่าง .75 – 1 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .90 ผลการวิจัย พบว่า (1) การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย โดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันและมีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดโรงเรียนต่างกันมีความคิดเห็น แตกต่างกัน (3) ผลการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

ประถมศึกษาพบว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูได้มีโอกาสในการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: การบริหารงาน , ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน , โรงเรียนประถมศึกษา

Abstract

The objectives of this research are (1) to study the administration of the student care system of primary schools in Khao Yoi District (2) to compare the administration of the student care system of primary schools in Khao Yoi District according to the variables gender, work experience. and school size (3) To study problems and suggestions for the administration of the student care system of primary schools in Khao Yoi District. The population is 240 teachers in primary schools in Khao Yoi District. The sample group is primary school teachers in Khao Yoi District. Number of 178 people obtained from opening tables of Krejci and Morgan. at a confidence level of 95% and using a stratified random sampling method according to school size. Then compare the proportion according to the number of teachers in each school. The research instrument was a 5-level rating scale test with content validity between .75 –1 and a confidence value for the entire document equal to .90. The results of the research found that (1) administration of the care system Helping students of primary schools in Khao Yoi District Overall, it was at a high level. (2) The results of comparing the administration of the student care system of primary schools in Khao Yoi District found that teachers of different genders and had different working experiences. There are different opinions. And teachers in schools with different school sizes have different opinions. (3) The results of the study of problems and suggestions for the administration of the student support system of primary schools found that teachers still lack knowledge and understanding about Student support system administration Administrators should encourage teachers to have training opportunities for continuous self-development.

Keywords: Administration, student support system, primary school

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 6 กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้ง

ร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาให้มีความรู้และทักษะ ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้กำหนดนโยบายให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น เพื่อให้สถานศึกษานำระบบไปใช้ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยมีครูทำหน้าที่หลักในการ ปฏิบัติงานตามองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการส่งต่อ ดังนั้น ภาพความสำเร็จ ที่จะเกิด จากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังนั้น จึงต้องอาศัยความร่วมมือจาก ผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่าย ทุกคน โดยเฉพาะบุคลากร ครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญ ในการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตา ที่มีต่อศิษย์และภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตงอกงาม เป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป (สถาบันสุขภาพจิต เด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์, 2559, น 1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ได้นำนโยบายและจุดเน้น การจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน มากำหนดเป็นกลยุทธ์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และได้กำหนดจุดเน้นขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงการออกกลางคันของนักเรียนใน จุดเน้นที่ 5 โดยการยึดนโยบายการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการ การศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน ตลอดจนการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เน้นการสร้างโอกาส ให้เด็กวัยเรียน และผู้เรียนทุกคนสามารถ เข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน ไม่ ว่าผู้เรียนจะยากดีมีจน จะอยู่ในพื้นที่ใดของ ประเทศ อยู่ในชุมชนเมือง พื้นที่ห่างไกลทุรกันดาร หรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการดูแลเป็นพิเศษ เพื่อลดความ เหลื่อมล้ำทางการศึกษาของประเทศ โดยสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโลก ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบุรี เขต 1 จึงกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัด ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ (แผนปฏิบัติการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1, 2565)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาชัยสน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เพื่อให้โรงเรียนหรือต้นสังกัดได้นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนประถมศึกษาในเครือข่ายอำเภอเขาย้อย
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย ตามตัวแปร เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาด โรงเรียน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย

การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย หมายถึง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในโรงเรียนและการส่งต่อ เพลินศรีสิงห์คำ (2560, น.18) กล่าวว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้ง ทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาชาติในอนาคต

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือการรู้ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับข้อมูลนักเรียน ด้วยการใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น ระเบียบสะสม การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น (เพลินพิศ สิงห์คำ, 2560) กล่าวว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นการสังเกตศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคลทางด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านพฤติกรรม ด้านครอบครัว และด้านสังคม โดยใช้เครื่องมือระเบียบสะสม แบบประเมินพฤติกรรมเพื่อคัดกรองนักเรียนต่อไป

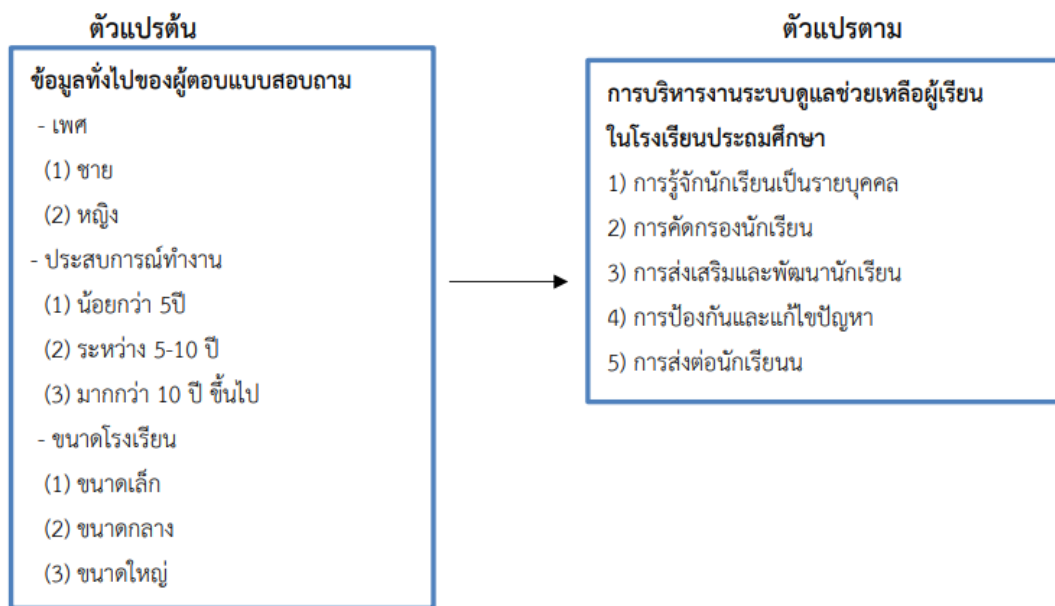
การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การจัดระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนในด้านต่าง ๆ มีระบบการคัด กรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรอง มีการใช้แบบประเมิน (SDG) ในการคัดกรองนักเรียน มีการนำผลการคัด กรองนักเรียนไปใช้ในการช่วยเหลือนักเรียน การคัดกรองผู้เรียนของสถานศึกษาพิจารณาจากข้อมูลผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนอย่างชัดเจน โดยมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ นักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา (เพลินพิศ สิงห์คำ, 2560) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณา ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อจัดนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ คือ นักเรียนได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนได้รับการ วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่ม เสี่ยงและมีปัญหา ซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขตามแต่กรณี

การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หมายถึง การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลุ่มความสามารถพิเศษ ให้มีคุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนาเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียน ที่อยู่ในกลุ่มปกติและกลุ่มพิเศษกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป (เพลินพิศ สิงห์คำ, 2560) กล่าวว่า การส่งเสริมนักเรียนเป็นการสนับสนุนนักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษา ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ การป้องกันและแก้ไขปัญหามาหมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคน อย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มปัญหานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกัน และการแก้ไขปัญหามา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจน กลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหามาของนักเรียน (เกียรติศักดิ์ ช่างเรือน, 2559) กล่าวว่า การป้องกันและการแก้ไขปัญหามาเป็นการบริหารจัดการเกี่ยวกับการดูแลเอาใจใส่ และช่วยเหลือ โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา จำเป็นต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือ โดยใช้รูปแบบที่หลากหลาย ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมในชั้นเรียน การสื่อสารกับผู้ปกครอง กิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรและการเยี่ยมบ้านผู้เรียน

การส่งต่อ หมายถึง การส่งนักเรียนกลุ่มเสี่ยงให้กับครูที่มีความสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนหรือส่งนักเรียนกลุ่มเสี่ยงไปยังหน่วยงานภายนอกเพื่อขอรับความช่วยเหลือ ซึ่งมีความจำเป็นที่ครูที่ปรึกษาต้อง ส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อให้แก้ปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว (เกียรติศักดิ์ ช่างเรือน, 2559) กล่าวว่า การส่งต่อนักเรียนเป็นกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่มีความยากลำบากใน ช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ควรส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับการส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลืออย่างเหมาะสมต่อไป การส่งต่อมี 2 ลักษณะ คือ การส่งต่อภายใน และการส่งต่อภายนอก

กรอบแนวคิดการวิจัย

สำหรับกรอบแนวคิดกรอบแนวคิดครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังรูปที่ 1



รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอ เขาย้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เป็นวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 240 คน จาก 17 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูจำนวน 178 คน ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 90% (Krejcie & Earyle W. Morgan, 1970, อ้างถึงใน วัลลภ รัฐฉัตรานนท์, 2562) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ตามขนาดโรงเรียน โดยเทียบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้น จากนั้นเลือกกลุ่มตัวอย่างครูในโรงเรียนในแต่ละ ขนาด โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากรายชื่อครูในแต่ละระดับแบบไม่คืนกลับ จนครบตามจำนวน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนใน โรงเรียนประถมศึกษา ในอำเภอเขาย้อย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) คำถามเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน และ (3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติ พื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และเปรียบเทียบการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครู ตามตัวแปรเพศ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยการทดสอบความแปรปรวนด้วย One-Way ANOVA ส่วนการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

ผลการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูสรุป ดังนี้ 1. การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย ตามความคิดเห็นของครู พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.27 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา รองลงมา ด้านการ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยจำแนกเป็นรายด้าน ดังนี้ (1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตาม อันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ การใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็กเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล นักเรียนด้านความสามารถพิเศษ รองลงมา คือ โรงเรียนมีการนำข้อมูลนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรอง นักเรียน และการใช้ระเบียนสะสมเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลนักเรียนด้านผลการ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้องวิธี (2) ด้านการ ส่งเสริมและพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.32 เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงตาม อันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ อันดับแรก คือโรงเรียนได้มีการการบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ ข้อมูลนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน รองลงมาคือ โรงเรียนปฏิบัติกับนักเรียนในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มี ปัญหาเหมือนกันเพื่อไม่ให้นักเกิดความรู้สึกแตกต่างจากเพื่อน และโรงเรียนมีการจัดทำสารสนเทศผลการคัด กรองนักเรียนทุกระดับชั้นที่เป็นปัจจุบัน จัดเก็บอย่างเป็นระบบ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีการใช้แบบประเมิน SDQ ในการคัดกรองนักเรียน (3) การส่งเสริมและพัฒนา พบว่าโดยรวมอยู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามอันดับจาก มากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือโรงเรียนมีการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียนในด้านต่าง ๆ ให้กับนักเรียนกลุ่ม ปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่มีปัญหา รองลงมาคือโรงเรียนมีการติดตามผลการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนอย่าง ต่อเนื่อง และโรงเรียนได้จัดกิจกรรมโฮมรูมให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือโรงเรียน มีการจัดกิจกรรมซ่อมเสริมเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาด้านการเรียน (4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียง ตามอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือโรงเรียนมีการจัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรม ในการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ปัญหา นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน รองลงมาคือ โรงเรียนให้ความช่วยเหลือนักเรียนกลุ่ม เสี่ยงและกลุ่มมี

ปัญหาโดยยึดหลักเมตตาทรรรมและใช้หลักจิตวิทยา และโรงเรียนให้ความช่วยเหลือนักเรียนกลุ่ม เสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาโดยยึดหลักเมตตาทรรรมและใช้หลักจิตวิทยา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือโรงเรียนมีการกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหของนักเรียน กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาอย่างเป็นระบบ (5) การส่งต่อ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียง ตามอันดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือโรงเรียนมีการติดต่อประสานงานไปยังผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา รองลงมาคือ โรงเรียนมีการการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน ประสานความร่วมมือกันภายในเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา และโรงเรียนมีการบันทึกผลการช่วยเหลือ หรือรายงานการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาทั้งภายในและภายนอกอย่างเป็นระบบ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือโรงเรียนมีการจัดทำสารสนเทศบันทึกผลการช่วยเหลือ หรือรายงานการส่งต่อนักเรียนที่เป็นปัจจุบัน จัดเก็บ อย่างเป็นระบบ

2. การเปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครู ผลการวิจัย พบว่า (1) ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน (2) ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน (3) ครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครูสรุปได้ ดังนี้ ความคิดเห็นของครูบางส่วนเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการบริหารงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการในการคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน ผู้บริหารควร ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ยังไม่เข้าใจ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการในการคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์วิธีการในการคัด กรองนักเรียนที่ชัดเจนและไม่ต่อเนื่อง โดยการส่งครูและบุคลากรเข้าอบรม ได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อกลับมาดำเนินการในโรงเรียนต่อไปและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ เข้ามาช่วยเหลือในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย จากการวิจัยเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน ประถมศึกษาในอำเภอเขาย้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ผู้วิจัยได้ อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามอันดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการป้องกัน และแก้ไข ปัญหา มีค่าเฉลี่ยมาก รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนา และ ด้านการส่งต่อส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการคัดกรองนักเรียน สอดคล้องกับวิจัยของ (สุจิตา พงษ์ สวัสดิ์, 2561) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีโดยภาพรวมและรายได้ อยู่

ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ส่วนรายด้าน ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้ 1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมและรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของก้องงานวิจัยของ (สุธิดา พงษ์สวัสดิ์, 2561) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรีพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันเป็นพื้นฐานตามความเป็นมาของชีวิต ที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูลที่ จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำ ข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน ซึ่งเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและ แก้ไขปัญหาของ นักเรียนได้อย่างถูกต้อง

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (รัชพล เทียงดี, 2563) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้าน การคัดกรองนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการวิเคราะห์ ข้อมูล ทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองที่ สถานศึกษา ได้กำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความรุนแรงหรือความถี่ของปัญหา โดย ในการดำเนินการ คัดกรองนักเรียนของสถานศึกษาต้องมีการประชุมครูกำหนดเกณฑ์การคัดกรองเพื่อจัด กลุ่มนักเรียนร่วมกันให้ เป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

1.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับ มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปราณี เตยอ่อน, 2558) ศึกษาเรื่องการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนวัดเจ็ดริ้ว (สาครกิจโกศล) พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของ โรงเรียนวัดเจ็ดริ้ว (สาครกิจโกศล) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมี ความเห็นว่าการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็น นักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชน คาดหวัง ต่อไป

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยภาพรวมและรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติ อยู่ใน ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วรารุณ เหล่าจินดา, 2559) ศึกษาสภาพการดำเนินงาน ระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า การ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการป้องกันและการแก้ไขปัญหา ของนักเรียนนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกภาคส่วนต้องให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลและใส่ใจอย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็น ปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมาก ในการพัฒนาให้ นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (กรดา มลิลลา, 2564) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าบางกรณีที่ปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อ ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ปัญหานั้นเป็นบ่อเกิดของครูที่ปรึกษาหรือคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปผลได้ดังนี้ (1) ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปรเพศ พบว่า ครูที่มีเพศ ต่างกัน มีทัศนะต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีความ คิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความตั้งใจหรือเต็มใจที่จะปฏิบัติงาน ให้บรรลุ เป้าหมายขององค์กร จึงส่งผลให้ครูที่มีเพศต่างกันมีทัศนะต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ แตกต่าง กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จิตาภา มาประดิษฐ์, 2560) ศึกษาการบริหารระบบดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำแนกตามเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการคัดกรองนักเรียน (2) ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ประสบการณ์ ในการทำงานของแต่ละบุคคล ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัย ของ (กรดา มลิลลา, 2564) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 พบว่าผลการเปรียบเทียบความ คิดเห็นระหว่าง ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ

โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน (3) ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามตัวแปรขนาดสถานศึกษา พบว่า ครูที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ (รัชพล เทียงดี, 2563) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่าการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามขนาดของ สถานศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการป้องกันและ การแก้ไขปัญหา

3. ผลการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของครู พบว่า ครูและบุคลากรยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการในการคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจใน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เข้าใจมากขึ้นและต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย ผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้ในการวางแผนหรือกำหนดเป็นกลยุทธ์พัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มี ประสิทธิภาพ ทั้งในระดับสถานศึกษาและระดับหน่วยงานทางการศึกษา ต่อไป

บรรณานุกรม

- กรดา มลิลลา. (2564). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 8(2), 31 – 41.
- เกียรติศักดิ์ ช่างเรือน. (2559). การศึกษาบทบาทการบริหารระบบการดูแลผู้เรียนของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาในจังหวัดสระแก้ว ปราจีนบุรี และ ฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุ ศาสตรมหาบัณฑิต), สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- จิตาภา มาประดิษฐ์. (2560). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา. สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต), สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

- ปราณี เตยอ่อน. (2558). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเจ็ดริ้ว (สาครกิจโกศล). (การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- แผนปฏิบัติการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1. (2564). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564. สำนักฯ กลุ่มนโยบายและแผน.
- เพลินพิศ สิงห์คำ. (2560). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต), สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- รัชพล เทียงดี. (2563). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี,
- รวารุณี เหล่าจินดา. (2559). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2556). วิธีและเทคนิคในการวิจัยทางรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: เสมาธรรม.
- สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์. (2559). คู่มือหลักสูตรการพัฒนานักจิตวิทยาโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ปิยอนด์พับลิชชิง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(2), 304 – 314